

Bir yas günlüğü

Orçun Türkay'ın kaleme aldığı 'Bir Serap Günce', ölümün, ölüm korkusunun ve yasin ön planda olduğu bir anlatı. Mesele ölüm, ölüm korkusu ve yas olunca söz, yaşama ve yalnızlığa da geliyor ister istemez. Türkay anlatısında, bunların hepsine bir arada yer veriyor.

KAAN EGEMEN

“Ölüm, yaşam olaylarından biri değildir; ölüm yaşanmaz” demişti Ludwig Wittgenstein. Ölüm korkusu ve ölümden sonra geride kalanların yası ise yaşamın gerçeklerinden. Ölüm korkusu bir yüксе yas, onun bazen sessizce ve kişinin kendi içinde yaşadığı, bazen sözcüklerle ifade edilen ve kâğıda dökülen bir anlatım olarak nitelenebilir.

Orçun Türkay'ın kaleme aldığı 'Bir Serap Günce', ölümün, ölüm korkusunun ve yasin ön planda olduğu bir anlatı.

Mesele ölüm, ölüm korkusu ve yas olunca söz, yaşama ve yalnızlığa da geliyor ister istemez. Türkay anlatısında, bunların hepsine bir arada yer veriyor.

Metinde, sıradan ve rutin bir hayat sürenler ile bunun dışındakiler öne çıkıyor; yaşayan ve özlenen insanlar... Bir bulmaca ya da şans oyunu gibi akan hayatın labirentinde, kısa ve kesik konuşmalarla yüzleştiriyor bizi Türkay. Bu sohbetlerde, tanımadığı insanların ismini bilirken kızlarının adını unutan ve arada gözden kaybolan bir babanın yanı sıra meçhul bir kadının fotoğrafına da rastlıyoruz. Televizyondan gelen sesler şehrin gürültüsüne, gerçekler hikâyelere karışıyor. Ölüler ise yaşayanlara...

YOKLUK İLE VARLIK ARASINDA...

Sonra kilit soru geliyor: “Ölüleri seviyorsun değil mi?” Bu, yaşayanların, anılarıyla yaşayanlara yönelttiği ve acı gerçekleri barındıran bir soru.

Ölüm ve ardından gelen yas, anıları; çekmecelerde gizlenen, dolaplarda ve zihinlerde saklanan hatıraları ortaya çıkarıyor. Öte yandan geride kalanlar için devam eden yaşam, sokaktan gelen sesleri eve dolduruyor, televizyonda absürt tartışmalar sürüyor ve ünlüler, gazetelerin bulmaca sayfalarından boşluğa bakıyor. Vakti zamanında dolup taşan eve sessizlik hâkim oluyor.

Gidenler ile hayatın olağan akışı

arasındaki sınırı ortaya koyuyor Türkay. Bu sınırdaki sokağın umursamazlığı, rutin ve rüyalara konuk olan kaybedilenler bulunuyor.

Geçmiş zaman ile şimdinin buluştuğu bir sınır bu. Kimi kopuklukların su yüzüne çıktığı, bazı yüzlerin belirdiği, bazı isimlerin hatırlanmadığı ve kimi mekânları göz önüne getiren anıların bulunduğu bir sınır...

Yokluk ile varlığı ayıran bu sınırdaki konuşmalardan, baş başa kalışlardan ve kendi içine dönüşlerden, fotoğrafların ve hatıraların eşlikçiliğiyle bir anlatı kotaran Türkay, bazı kopuşları resmediyor: “Annem öldükten bir yıl sonra, tam bir yıl sonra, gece, tam mutfaktan çıkarken bir ağlamaya başladım... Ama nasıl bir ağlama... Olmaz böyle bir şey... O mutfaktan koridora çıkarsam annemi arkamda bırakacakmışım gibi hissediyordum, hiç istemiyordum. Ama sonunda çıktım.”

“Bir Serap Günce”, kaybın ardından gelen bir yas günlüğü; ölenin arkasından duyulan ölüm korkusunun ötesinde, sarsıntıdan hareketle hatıraları yüklenirken geçmiş zamanı anımsayıp şimdide ortaya çıkan acının içine çekilenlerin duygu durumlarını yansıtan bir metin olarak karşımızda beliriyor. ■

BİR SERAP GÜNCE

Orçun Türkay
Yapı Kredi Yayınları,
2021
64 sayfa, 10 TL.